

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 2408

28.10.2020 г.

Град София

Апелативен съд - София

8-ми граждански

На 28.10.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:	Иванка Ангелова
Членове:	Красимир Машев Златина Рубиева

като разгледа докладваното от Красимир Машев Въззивно частно гражданско дело № 20201000503533 по описа за 2020 година

Производството е по чл. 274, ал. 1, т. 1 ГПК, във вр. с чл. 320 ГПК.

Подадена е въззивна частна жалба от М. П. Н. и В. Г. Н. – чрез адв. Ан. Й. от ВАК, с надлежно учредена по делото представителна власт по делото, срещу Определение № 58/16.07.2020 г., постановено по гр. д. № 19/2020 г. по описа на ОС-гр. Видин, ТО, с което на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, съдебното производство е спряно „до приключване с влязъл в сила акт по ДП № ЗМ-221, ДП № 368/2018 г. по описа на ОД на МВР-Видин, пр. пр. № 2458/2018 г. на ОП-Видин“.

Първоинстанционният съд, за да постанови обжалвания съдебен акт, е приел, че от изложеното в исковата молба и писмения отговор на исковата молба не било спорно, че по случая е образувано досъдебно производство за установяване на извършване на престъпно деяние. Изяснено е, че е било образувано НОХД № 253/2019 г. на ВОС, което обаче е било прекратено и върнато на ОП за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения и дадени указание. Счита, че изходът от това досъдебно производство е от значение за правилното решаване на правния спор по настоящото исково производство, тъй като по наказателното дело ще се разреши въпросът за вината на обвиняемия, участник в ПТП, довело до причиняване смъртта на М. Г..

Частната въззивна жалба е подадена в законоустановения срок, като на основание чл. 83, ал. 2 ГПК с Определение от 09.03.2020 г. на ВОС ищите са освободени от процесуалното задължение за внасяне на държавна такса, поради което е допустима.

Разгледана по същество, тя се явява основателна.

Частните жалбоподатели твърдят, че макар и да било образувано по внесен обвинителен акт НОХД № 61/2020 г., насрочено в разпоредително заседание на 24.06.2020 г., липсвали данни за висящо съдебно производство, което да се явява преюдициално по

отношение на правния спор, предмет на настоящото исково производство. От друга страна, считат, че гражданското дело не следва да се спира, тъй като вече ВОС е разгледал предявени от други две пострадали от процесното застрахователно събитие иски лица срещу ответния застраховател, като първоинстанционното решение не е обжалвано от застрахователя в частта, в която осъдителните иски за заплащане на заместващо обезщетение за причинените имуществени вреди са уважени до сумата от по 50000 лв., поради което било установено, че е настъпил твърденият от ищите в настоящото съдебно производство деликт. Поради тези правни съображения частните въззивници поддържат, че приключването на настоящото исково производство би се забавило необосновано, ако се изчака влязлата в сила присъда – всички юридически факти, включени във фактическия състав, при чието проявление възниква имуществената отговорност на застрахования при ответното дружество делинквент, биха могли да се установят и в настоящия исков процес (напр. чрез изслушване на САТЕ).

Ответникът не е подал в законоустановения срок отговор на частната въззивна жалба.

На основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК исковото производство може да бъде спряно поради преюдициалност на висящо наказателно производство, **единствено** ако то се намира в неговата съдебна фаза, а по реда на чл. 229, ал. 1, т. 5 ГПК – **само** ако съответният съд, който разглежда гражданоскоправните последици, настъпили вследствие на деликт, установи данни по това делото, че са налице данни за престъпно обстоятелство, от установяването на което зависи изходът на гражданския спор.

По делото не се установява по несъмнен начин (със съответни официални свидетелстващи документи), че процесното наказателно производство вече се намира в неговата съдебна фаза (твърдението в тази насока, обективизирано в частната въззивна жалба, не се подкрепя категорично от събраните по делото доказателства). От друга страна, основателен се явява поддържаният от частните въззивници правен довод, че твърденият деликт може да бъде установен по несъмнен начин и в гражданския процес с всички допустими по ГПК доказателствени средства и способности за установяване на истината, вкл. и чрез изслушване на САТЕ. Нещо повече, не винаги деликтът разкрива признаците на престъпно деяние, поради което дори и виновният водач на МПС да бъде оправдан по повдигнато му обвинение с влязла в сила присъда, гражданският съд следва да преценява с оглед изискванията на чл. 300 ГПК причината, поради която подсъдимият е бил оправдан.

Поради тези правни съображения обжалваното Определение като незаконосъобразно трябва да бъде отменено, а делото върнато на първоинстанционния съд за продължаване на следващите съдопроизводствени действия по него.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 58/16.07.2020 г., постановено по гр. д. № 19/2020 г. по описа на ОС-гр. Видин, ТО, с което на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК е спряно съдебното производство до приключване с влязъл в сила акт по ДП № ЗМ-221, ДП № 368/2018 г. по описа на ОД на МВР-Видин, пр. пр. № 2458/2018 г. на ОП-Видин.

ВРЪЩА делото на ОС-гр. Видин за продължаване на съдопроизводствените действия по него.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____